

SIA-rapporten

Miljøstyrelsens accept af forhåndsansøgningen fra den australske stat bygger i høj grad på SIA-rapporten, der er udarbejdet af et såkaldt uafhængigt konsulentfirma.

Rapporten gennemgår de forskellige destruktions tekniske muligheder der kunne komme på tale. Vi er ikke teknikere, men vi er opmærksomme på, at mange australske og **danske** eksperter er dybt uenige i SIA-rapportens konklusioner. Og selv for en flok glade amatører som os, må det undre, ...

- at f.eks. Geomelt-teknologien nu vurderes som ikke egnet, når det om denne teknologi (foreslået af ORICA), i 2002 i regeringsrapporten¹ om en behandlingsplan for HCB, vurderes ”**at de miljømæssige aspekter i forslaget ikke udgør nogen hindring for dets godkendelse.**”
- at f.eks. GPCR-teknologien vurderes som uegnet, til trods for, at den ved en test² på netop HCB-affald fra ORICAs lager viste en destruktions effektivitet på 99,99999 % - og med et betragteligt lavere energiforbrug end andre teknologier.
- at f.eks. forbrændingsanlægget ToxFree (et mindre, eksisterende HTI-anlæg) vurderes ikke egnet, bl.a. med henvisning til at anlægget ikke er pålagt vilkår om kontinuerlig monitorering af dioxinmissioner! Desuden tæller det på minussiden, at anlægget skulle udbygges væsentligt for at kunne klare HCB-opgaven og at der skulle tilføres 160.000 tons lav energi til processen.

Vi må spørge:

- Kan det være rigtigt, at tidligere accept og forslag om brugen af Geomelt-teknologien i Australien ikke nævnes med ét ord eller medtages i Miljøstyrelsens vurdering.
- Kan det være rigtigt, at Miljøstyrelsen ikke **selv** har rettet henvendelse til GPCR-teknologiens bagmænd i Australien, men udelukkende henviser til SIA-rapporten.
- Kan det være rigtigt, at Miljøstyrelsen godtager SIA-rapportens argumenter vedr. ToxFree's HTI-anlæg med bl.a. henvisning til manglende monitorering og højt energiforbrug, når Kommunekemi, som dansk modtager, ikke er pålagt kontinuerlige emissionsmålinger og vel også bruger energi?

Miljøstyrelsen siger i sin samlede vurdering: ”På baggrund af ovenstående vurderinger har Miljøstyrelsen konkluderet, at Australien ikke råder over egnede anlæg til destruktions af Oricas HCB-affald.”

Ordlyden ”ovenstående vurderinger” kan kun forstås som **de australske myndigheders vurderinger!** Altså: En dansk miljøvurdering der hviler næste udelukkende på en udenlandsk miljømyndigheds vurderinger!!!!????

Det er efter vores opfattelse helt uacceptabelt og dybt kritisabelt, at Miljøstyrelsen ikke selv, **selvstændigt, aktivt og kritisk** – og med danske eksperter hjælp - har efterprøvet disse vurderinger.

Når vi, og andre, har spurgt til, hvor Miljøstyrelsen havde denne eller hin oplysning fra, har svaret hver gang været: Fra Australien!

Et af utallige eksempler på dette er forespørgslen om dokumentation for det GPS-udstyr, som ministeren har stillet særlig skærpet krav til i godkendelsen. Også her blev dokumentationen tørret Australien! (se henvisningen til Miljøstyrelsens officielle svar til Danmarks

Naturfredningsforening³). Vi behøves næppe at informere Miljøudvalget om resultatet af den research vi selv har startet vedr. de, til formålet, totalt ubrugelige GPS-sendere. Dette eksempel er desværre symptomatisk for hele Miljøstyrelsens sagsbehandling af denne sag.

Vi kræver, i demokratiets navn, at sagsbehandlingen går om!

Henvisninger:

1. Hele rapporten kan findes på <http://www.coi.nsw.gov.au/inquiry/40/6.pdf>
2. Oplysninger om testen kan findes på <http://www.stopgifttransporten.dk/artikler/objection-to-orica-australias-application>
3. Kopi af miljøstyrelsen officielle svar til Danmarks Naturfredningsforening vedrGPS-udstyr kan ses i bilagene.